3.

4.

3.
Lätta, varma, lediga och rörliga sysslar tre generationer med trädgårdsarbete och cykling. Hagar i bläckblå jersey-dräkt från Twilfit och polojumper i rött-vitt-randigt, Eva i handtryckt klänning, svart-vit, från Pakistan, Katja i roströd Twilfit-dress.

4.
Samtal över generationsklyftan: Eva behagfullt nedsjunken i handtryckt skjortklänning från Pakistan, Katja i handbroderad klänning med korsstygn i svart-rött, från Rumänien.

Foto: Jean Montgrenier.

MOT MAXIMODET- för en färgrikare, gladare stil

Ger inte höstens maximode ett intryck av åter till 1800-talet? Nu fattas bara muffen också, så är kvinnorna åter bokstavligen bundna till händer och fötter. Och om det nu absolut skall vara långt, varför måste det vara så fult? Varför måste snittet på kläderna vara så missklädsamt, färgerna så dystra och mönstren så murriga?

Men det finns andra kläder som skulle kunna vara en motvikt. Nämligen de asiatiska, afrikanska och även de rumänska, bulgariska och ungerska kläderna.

Under min rundvandring i olika affärer stannade jag längst i en indisk affär.

För tre till fyra år sedan började indiska kläder bli mer populära. Egentligen var det väl Beatles, som, genom sitt intresse för indiskt tänkande och indisk musik, blev orsaken till att allt flera ungdomar började klä sig i tunikor, indiska skjortor och andra mjuka bomullsplagg. Främst var det de s. k. hippies som anammade den indiska stilen.

Så småningom började emellertid fler och fler mänskor i alla åldersgrupper att klä sig i de handbroderade, handsydda kläderna. Man började tröttna på syntetiska material och även på strikt konfektionssydda modeller. Man började längta efter mjuka, följsamma tyger, som ger en mera naturlig kontakt med kroppen än nylon, terylen m. m. Man började längta efter klara, starka färger och fantasifulla, ej så återhållsamma mönster, som har förekommit i Sverige de senaste årtiondena, då man tyckt sig märka en slags rädsla dels för att väcka uppseende, dels för att bli betraktad som en mänska med vulgär och skrikig smak. "Det ser så fint ut med grått." Kanske började det också bli ett slags status att bära handsytt. Men kort sagt, man började lägga av sin grå musskepnad och gå in för en gladare stil.

Detta gick sextiotalets ungdom i spetsen för, kanske mycket som en protest, dels mot det västerländska effektivitetstänkandet, dels också av medkänsla för folk som behöver exportera för att få igång sin industri. Detta var tecken på en ny tid, en ny värld på frammarsch. Vad är då tecken på en helt annan inställning hösten 1970 om inte dessa gummor som traskar fram på gatorna i sina 1800-talskläder? Symboliserar inte dessa kläder även ett tänkande, som visar att klockan vridits tillbaka ett ganska kraftigt varv?

Var inte den korta kjolen ett tecken på kvinnans möjlighet att ta sig fram utan hindrande tygmassor kring benen? Om vi för den skull inte tycker det är varken vackert eller nödvändigt med sådana över-

drifter som att exponera hela låren och halva stjärten, måste vi väl ändå erkänna, att det är bekvämare att slippa hålla upp kjolarna när man går upp på en buss eller uppför en trappa.

Men vartefter de asiatiska och även afrikanska länderna får sälja mera till europeiska länder kommer deras möjlighet att utöka sin industriella kapacitet att bli större, deras kläder kommer mer och mer att bli maskingjorda och serietillverkade. Hur kommer detta att inverka på den framtida marknaden? Kommer detta att göra kläderna mera lika de europeiska och finns det då någon anledning att köpa t. ex. indiska kläder framför andra? Just nu är det ju det handgjorda, det pittoreska och framför allt de billiga priserna, som gör dem eftersökta.

Dessa problem är man medveten om, enligt innehavaren av den indiska affären. Men framför allt Indien har en sak som inte andra länder har. Något nytt. Och det är nyheter som uppköpare är ute efter. Indien har bomull. Vad är det då för märkvärdigt med Indiens bomull, som gör att den skiljer sig från annan bomull? Det är kanske inte bomullen som sådan, utan det är det färdiga tyget. Indien kommer att satsa på crépebomull, ett tyg som genom en speciell spinningsmetod erhåller en elasticitet, som gör det behagligare att bära, lättare att tvätta och dessutom inte kräver någon strykning. Och som just p. g. a. sin elasticitet inte har den hårdhet som i regel non-ironbomull brukar ha. Denna spinningsmetod har länge praktiserats, men inte tidigare uppmärksammats.

Man kommer alltså mer och mer att gå in för att höja tygernas kvalitet och med detta följer, för att tillfredsställa europeisk smak, s. k. sobrare modeller. Kanske det typiskt asiatiska kommer att försvinna. Men ännu så länge existerar småindustrin och de plagg som finns att köpa i nedanstående affärer kommer i regel från sådan småindustri.

Afro-Art, Regeringsgatan 8—9
Arbetar helt på ideologisk basis. Säljer endast hantverksvaror från de flesta afrikanska länder samt några länder i Sydamerika. Vinsten går tillbaka till länderna, där ofta kooperativa företag står för leveranserna.

Afro-asiatiska Import AB (butik India), Norrtullsgatan 25
Säljer kläder från Indien, Marocko, Turkiet.

Boutique Ann-Margreth, Surbrunnsgatan 58
Kläder från Pakistan.

Fatima Boutique, Tegnérgatan 43
Kläder från Indien, Pakistan, Algeriet, Tunisien, Marocko.
Folkloristisk stil från Bulgarien, Ungern, Rumänien.
Smycken från Senegal, Tanzania.

1.

2.

4

3.

Indisk Butik Black Sheep,
Drottninggatan 100
Kläder och smycken från Indien.

Tokio, Slöjdgatan 8, Drottninggatan 88, Solna torg
Kläder från Indien, Pakistan.

Indiska Utställningen, Regeringsgatan 28 och 47
Kläder från Indien.

Papegojan, Regeringsgatan 22
Kläder från Marocko m. fl. afrikanska länder samt Indien.

Specialbeställer bl. a. skjortor från Marocko.

Priserna håller sig för tunikor i bomull med och utan broderier från 26 till 50 kr i samtliga affärer.

Finare och något längre tunikor upp till 95 kr.

Byxdress i bomull för inne- och sommarbruk kan man få för 56 kr.

Elegantare byxdress med broderi på jacka och byxor från 125 kr.

Vackra handgjorda halsband från 20 kr.

De fotograferade kläderna kommer från Butik Black Sheep, Drottninggatan 100.

Hjördis Levin

PS

Vill man ikklädd en vacker tunika smaka på indisk mat kan man äta:

Bhuna Meat, skuren biff med ananas och grönsaker .Kryddad med paprikapulver, vitlök, currypulver, rödpeppar. En aning sött kanske, men med en ursinnigt stark eftersmak, som ändå lär vara anpassad efter svenska tungor.

Meat Curry, små lammköttbitar med saffransfärgat ris. Kryddat med vitlökspulver blandat med vitlökssmör, kryddpeppar och massor med torkad lök.

Chicken Curry, kyckling med ris. Kryddad med tomat, currypulver, kryddpeppar och lök.

Samtliga rätter med brinnande eftersmak.

Varning för att dricka vin till, i varje fall rött. Servitrisen på restaurang De Svarta Fåren vid Stortorget berättade, att endast vatten eller mineralvatten är lämpligt till indiska rätter.

HL

1.
Bomullstunik med broderi i rött, orange, blått och vinrött samt med infällda spegeldekorationer. Pris 45–48 kr.

2.
Indisk muslinklänning i olika färger och mönster. Pris 55 kr.

3.
Tunik i indisk bomull. Mönster i vitt och brunt. Pris 38–40 kr.

4.
Tunik i beige indisk bomull med broderier i brunt, grönt, vinrött och andra färger. Pris 45 kr. Finns också i helsiden. Pris 120 kr.

Foto: N. Khan.